

vydání napadeného usnesení (vlád. nař. ze dne 4. června 1919 č. 314 Sb. z. a n.), konají finanční prokuratury úkoly právního zástupce pro nadace bezprostředně státními úřady spravované, kdežto u jiných nadací přísluší jim toto zastupování jen potud, pokud jde o první ustanovení a o dobytí jmění nadačního za účelem ustavení nadace, nikoliv však, pokud jde o další právní jednání anebo zastupování po provedeném již ustavení nadace (podobně § 2, odst. 1 č. 5 vlád. nař. ze dne 2. dubna 1936 č. 82 Sb. z. a n.). Nadace Karla a Emanuely B. není dosud ustavená, vyhotovení nadačního listu nebylo dosud soudu oznámeno a ze stavu věci plyne, že nadační jmění dosud nebylo dobyt. Není proto ani sebemenší pochybnosti o zástupčí moci finanční prokuratury, pročež rekursní soud neprávem její rekurs odmítl.

Čís. 15211.

Důvodem pro delegaci podle § 31 j. n. není bydliště většiny svědků.

(Rozh. ze dne 20. května 1936, R I 579/36.)

Vrchní soud v P. povolil k návrhu žalujícího družstva podle § 31 j. n. delegaci určitého soudu proto, že většina svědků bydlí v obvodě tohoto jiného soudu, od čehož se prý lze nadíti usnadnění, urychlení a zlevnění sporu. Žaloba byla podána u soudu, v jehož obvodě žalovaný bydlel (§§ 65, 66 j. n.).

Nejvyšší soud návrh na delegaci jiného soudu zamítl.

Důvody :

S právním názorem napadeného usnesení nelze souhlasiti, neboť uznání okolností, o kterou vrchní soud své rozhodnutí opřel, za důvod delegace by vedlo k tomu, že by se zákonné pravidlo, aby žalobce sledoval žalovaného co do sudiště, změnilo v pravý opak všude tam, kde svědci bydlí mimo obvod příslušného soudu. Že však zákon takovému důsledku nepřeje, jest viděti nejlépe z toho, že dopouští, aby důkazy byly podle potřeby provedeny soudcem z příkazu činným nebo dožádaným, když by provedení důkazů před rozhodujícím soudem bylo podrobeno značným obtížím (§§ 300 (1), 328 čís. 2, 352, 368 c. ř. s.). Jestliže tedy zákon pomýšlel na zmírnění nesnází vznikajících z toho, že svědci nebudou bydleti v obvodu rozhodujícího soudu, a učinil za tím účelem vhodné opatření, nelze týmž nesnázím čeliti delegací, která proto v daném případě se neopírá o dostatečné důvody vhodnosti.

Čís. 15212.

K výkladu § 371 čís. 1—4 ex. ř.

(Rozh. ze dne 20. května 1936, R I 602/36.)

První soud povolil vymáhajícímu věřiteli podle § 371 čís. 1 ex. ř. zajišťovací exekuci vnučenou správou nemovitostí dlužníkům náležející-